

Bölüm 13 - 73. Din

Dinleyici uyarısı: Bu bölüm için dinleyici takdiri tavsiye edilir. İnsan hakikati bulmadan önce, yolun tehlikelerini anlamalıdır. Bu bölüm kritik bir ayrımı ele alıyor: Bir dinin kültürel takipçisi olmak ile inandığı nesneyi doğrudan görebilen ve onunla iletişim kurabilen gerçek bir "Mümin" olmak arasındaki fark. Eğer kilisenizde İsa'yı veya caminizde Muhammed'i göremiyorsanız, tam olarak neye tapıyorsunuz?

Rehbersiz bir şekilde bu mistik görüşü aramanın feci sonuçlarını göstermek için, Mevlana'nın anlattığı en şok edici, müstehcen ve derin mesellerden birine dalıyoruz: Şehvet, kibir ve bir eşekle yaşanan ölümcül karşılaşmanın hikayesi.

Bu basit bir hikaye değil; dini kanunlar dünyasından (Şeriat) mistik yola (Tarikat) geçmeye çalışan ama inisiye olmamış din adamı veya arayışçı için Mevlana'nın acımasız bir alegorisidir. Meseldeki evin hanımı gibi, onlar da manevi bir eylemin şeklini görürler ama gizli sırrını kaçırmazlar, bu da kendi grotesk yıkımlarına yol açar. Bu bölüm, Mevlana'nın şu açık uyarısını açılmıyor: "Pir'in gölgesi" (Bir Üstadın hikayesi) olmadan egoyu (nefsi) öldürmeye çalışmak aydınlanmaya değil, bir aptalın şehadetine yol açar. Bu, Allah'ı rehbersiz aramanın bir insanın erişebileceği en tehlikeli yolculuk olduğuna dair gerekli ve korkutucu bir derstir.

#RestartPodcast #Mevlana #Sufizm #Mistikizm #Maneviyarı #ÖlümcülTaklit #73ncüYol
#ŞeriatVeTarikat #ManeviRehber #Alegori #Teoloji #İmanaKarşıGörü #Yapısöküm
#HosseiniRestart #Mesnevi #İrfan #PirinGölgesi

Pekala, selamlar Radyo Pasto'nun sevgili dinleyicileri. Ben Seyed Mohammad Hosseini. Bu onüçüncü bölüm. Ben kendim de ayın on üçünde doğdum. Allah aşkına uğursuz bir sayı olduğunu söylemeyin! Her neyse, bu onüçüncü bölüm ve "Restart" programıyla karşınızdayız. Programa başlamadan önce, bugün Mevlana'nın şu konusunu okuyacağız ki bu biraz "kötü". On beş yaşından küçükler dinlememeli, tabii onlara bunun ne anlama geldiğini gerçekten açıklayabilecek bir aile değilseniz. Ama on beş yaşın altındakiler dinliyorsa, bu programı dinle memeliler.

Şunu söyleyeyim, bundan önce, "Restart" hakkında sorularınız için bir gün ayırmak istiyoruz, böylece yapabilirsek telefonla cevaplayabilirim. 844-901-1203. Arayabilirsiniz ve söyleyeyim, sorunuz varsa kaydederim, çocuklar yayına verir. Eğer ben oradaydım, tabii ki "Restart" hakkında cevaplarım.

Şu ana kadar Hristiyanlardan, o değerli saygıdeğer kişilerden yaklaşık otuz veya kırk mesaj aldık. Zerdüştlardan yedi veya sekiz mesaj geldi. Yahudilerden sadece iki mesaj geldi. Şunu söyleyeyim, bu ilginç. Muhtemelen Yahudi dinleyicilerimiz az. Müslümanlara gelince, o başka bir hikaye, toplamda elli veya altmış mesaj geldi. Ama bazıları önemli.

Sordukları sorulardan biri, bu programla ilgili olduğu için, bilginiz olsun diye okuyacağım. Bir beyefendi mesaj göndermiş: "Son programınızda Attar'ın peygamberlerin şöyle dediğini söylediniz..." Devamında manevi arayış dan bahsediyor ve Muhammed'in bana kendi içimde falan şeyi yapmanın beş yolunu gösterdiğini söylüyor. "Bu temelle, Yahudi dini nereden geliyor? İsa'nın buna bir açıklaması var." Ve sözlerinin sonucu şu: "Muhammed'in mertebesini İsa ve Musa'dan daha mı yükseğe koyuyorsunuz...?"

Attar hiç mertebeden bahsetmiyordu. O beyitte bahsetmek. Dedim ki Muhammed, önceki programda, arayıcıya Nuh, İbrahim, Musa ve İsa'nın senin kalın kafana sokmaya çalıştığını ama senin anlamadığını söyledi. Şimdi ben bunu senin eşek kafana vura vura sokacağım. Yolların hepsi bu uzayda. Ama benim senin için belirli bir konuda bir şey yapabileceğini sanıyorsa, yapamam. Bunun nedenini gelecekteki "Restart" programlarında açıklayacağım.

Sonra, bana açıklamalarda bulunuyor... "Yüzde doksan Müslüman olduğunu söylüyorsun ve İsa'dan ve bu şeylerden bahsediyorsun." Evet, benim güzel oğlum. Öncelikle bir nokta var. Sen, Hristiyan, "Ben Hristiyanım" dediğin sürece benim bir sorunum yok. Ama "Ben Hristiyanlığa iman ettim" dersin, sorgulanırsın. "Restart" perspektifinden tamamen sorgulanırsın ve sorunun kendisi sarsılır.

Hristiyanım dediğinde sorun yok. Müslümanım, sorun yok. Yahudiyeh, sorun yok. Ben bir "Müminim" (İman e denim). Mümin, **İnsan-ı Kâmil**'i (Mükemmel İnsan) kesinlikle görmüş olan ve gidip bir nevi ona biat eden kişidir. İsa zamanında İsa'yı yakından gören, onunla konuşan herkes mümindir. Şimdi, kiliseye gidiyorsan ve orada İsa'yı gerçekten gören bir Hristiyansın, veya İsa'yı görüyorsan, yani şimdi ona şunu sorabiliyorsun: "Efendim, Hosseini'nin on ikinci programı yayınlandı, on üçüncü yayınlandı, bir sorum var, ne yapmalıyım?" O sana bir cevap vermek zorunda. Eğer onu görüyorsan, o zaman bu programda hiç işin yok.

Eğer İsa'yı görmüyorsan, peki sorun ne? Ben Hristiyana en azından İsa'yı görmesi için yardım etmek istiyorum. Biz diyoruz ki, beyefendi, eğer İsa'yı görmediysen Hristiyan olma. Sen bir Hristiyansın, Hristiyanlığa "iman etmiş" (mümin) değilsin. İsa'ya iman etmiyorsun. İsa'ya iman etmek, İsa'yı görmek demektir. Yahudi içinde aynısı geçerli. Zerdüşt için de farklı değil. İman ettiğin şeyi görüyor musun? Görüyor musun? Gözlerini kapatıp iman mı ediyorsun? İman edemezsin. Sen sadece bir Hristiyansın ve bu çok iyi. Rahiplerin işi şeriatı öğretmek, açıklamak ve bu çok iyi. Mollalar da aynı, sorun yok... çok iyi. Sana kiliseye gelerek iman sahibi bir insan olduğunu söylediği her an, şüphelisin demektir. Çünkü iman demek, görmek zorundasın demektir. Biz, bu programda, bunu yapıyoruz. İnandığın şey neyse, onu görmelisin.

Müslümanlar için de aynı. Kuran'da bir ayetimiz var. Müslüman dinleyici, bu bir ayet. Kuran ayeti. Ahzab suresinde detaylı anlatılıyor, onu bir kenara bırakalım. Kuran ayeti diyor ki: "Ey Muhammed, de ki..." Ey Muhammed, bir grup insan geldi ve dedi ki: "Ey Muhammed, biz sana iman getirdiği." O da diyor ki: "De ki, ey Muhammed, siz iman getirmediğiniz. Siz İslam getirdiniz (Teslim oldunuz)." Yani, siz Müslümansınız. İman mertebesi teslimiyet mertebesinden sonra

gelir. Yani önce kızı görürsün, sonra nikah akdine teslim olursun, sonra bu kızın iyi olduğuna iman edersin. Görevi tamamen açık. Tartışmamız bununla ilgili.

Mistik mertebe açısından bunlar bambaşka bir konu. Programımızın sistemiyle alakası yok. Ve o şeyin sahip olduğu o görüş, size açıkladık ki bilelim; mümin, İsa'yı görmüş olması gereken kişidir. Görmüyorsan, sorgulanırsın. Ve "Restart" tek yoldur, sadece "Restart"ı anlamak insanlığın kurtuluşu için tek yoldur. Dinlerle alakası yoktur.

Sonra biri sormuş: "Bizim de daha mükemmel bir İnsanımız var mı?" Hayır. İnsan-ı Kâmil, İnsan-ı Kâmil'dir. Neden? Çünkü açıkladım. Mistisizm (İrfan) kesinlikle evrimsel değildir. Sufizm ve mistisizm ehli kesinlikle evrimsel değildir. Yani, ne varsa zaten senin içindedir. Büyümez. Seviye, onu tanımaya başlayan ben ve senin içindir. Sonra bizim onu anlayışımız haline gelir. Senin ve benim seviyelerimiz, seviyelerimizin mertebeleri olur ki bunlar çok farklıdır.

İnşallah sonra, Wikipedia'da hakkında dört satır bile olmayan Hâtef Esfahani Den bir şiir... Yani Kum'daki Feyziye medresesine girersin, sana öğrettikleri ilk şey Hâtef okumamandır. Attar ve benzerleri yasaktır, Mevlana yasaktır, Hâtef de okuma. Hâtef Esfahani büyük mistiklerden ve sufiler indirdir.

Aha! Sonra bu sevgili Hristiyan beyefendi dedi ki: "Efendim, size cevap vereceğim. İsa bir Yahudiydi ve Yahudi dinini tamamlamaya geldi." Senin bu ifaden kendi ifadenle çelişiyor. Yahudi olması ne demek? Eğer Yahudi idiyse, Yahudi dini zaten tamamdı. Neden tamamlasın? Demek ki İsa, kusuru olan bir dindeki kusura inanıyordu. Bu başlı başına bir çürütmedir. İkincisi, bu programda İsa'yı bir Sufi olarak kabul ettiğimizi açıklıyoruz. Hristiyanlık dini bir Sufiyi aldı ve bir din yarattı. Bakış açısı... Yani İsa'nın kendisi, benim sevgili iyi oğlum, iyi kızım, İsa'nın kendisi saldırdı. Yahudiler onu öldürdüklerini söylüyorlar. Hayır, Yahudi maneviyatı pazarındaki Yahudiler onu öldürdüklerini söylüyor. O dine karşıydı. Musa'nın dinine. Onun dininin Yahudi dini olduğunu nasıl söylersin?

Musa'nın kendi dinini kastediyorsan, şimdi hayır diyebilirsin, Yahudi demek bizzat Musa demektir. Eğer öyleyse, aynı şeyi söylüyoruz. Biz Musa bir Sufi Ydi, İsa bir Sufi'ydı diyoruz. Yani İsa'nın Hristiyan diniyle sorunu olacak ve Musa'nın Yahudi diniyle sorunu var. Çünkü İsa bu yüzden geldi, tamamlamak için. Aynı şeyi söylüyoruz.

Ama bugün sizin için okuyacağım konu çok tehlikeli ve çok kötü. Mevlana'dan okumak istediğim bu hikayenin birkaç farklı seviyesi var.

Birinci Seviye: Bu hikayeden ne okursan, ne anlarsın odor. Tıpkı William Shakespeare'in bir kitabı gibi, Sadık Hidayet gibi, okursun, ne okursan o birinci seviye olur. Yani İran'da, dünyada herhangi biri bu şiiri okuduğunda bir şeyler anlar. Buna birinci seviye denir.

İkinci Seviye: Psikoloji bilimini mükemmelliğe taşır. İkinci seviyeye girdiğinizde, "Aman Allah'ım! Bu psikolojiyi açıklıyor," dersiniz. Sadi Nin şiirini hatırlarsanız, şiiri okuduğumda anlayacaksınız: "Yeme, uyuma, öfke ve şehvet karmaşadır, cehalettir ve karanlıktır / Hayvanın insanlık aleminden haberi yoktur." Yani diyor ki, yemek uykuyu getirir. Çok uyku öfkeyi getirir. Ve yemek, uyumak ve öfke şehveti getirir. Bunu "İyi Geceler İran"da açıklamıştım.

Üçüncü Seviye: Bu gece, bugün size anlatmak istediğim üçüncü seviyede işler çok kötüleşiyor. Yani üçüncü seviyesini istiyorsanız... dördü ve beşi bir kenara bırakalım. Çünkü dördüncüyü, vaktim kalırsa son bir satırda biraz açıklayım. Ama üçüncü seviyede iş tehlikeli bir hal alıyor.

Yani üçüncü seviyede, Allah korkusu olan, karakterli, anlayışlı vs. olan herkes... kesinlikle, bugün bu programı yayınladığımda, yarından itibaren, yaptıkları şeyi yapmayı bırakacaklar. Üçüncü seviyede, Mevlana'nın bu şiirinde, dünyanın tüm ruhban sınıfına meydan okunuyor ve çok kötü bir şekilde, çok kötü bir şekilde, Mevlana çok kötü, çok çirkin ve çok müstehcen bir şekilde onların ağızına sığıyor. Yani, onlara şunu anlatmak istiyor: "Bakın işiniz ne kadar pis ki, sizi kurtarmak için bu küfürleri etmekten başka yol görmüyorum, belki anlarsınız."

Okuyacağım, başlıyor ve sonra arada açıklayacağım. Hikaye şu; bir hizmetçi kız (halayık) bir eşekle bir şeyler yapıyordu ve bu hizmetçi bir şeyler yaparken, evin sahibi, evin hanımı bu eylemi görüyor. Mevlana'nın kendi yazısında, o beyefendilerin sahip olduğu kelime doğrudan belirtildiği yerde, ben ona "zimbırtı" (şey) diyeceğim. Mesela şimdilik, okuyabilirim diye. Gerçekten, bundan sonra, bazı beyitleri o kadar utanç verici ki, bir şekilde üzerlerinden atlayacağım. Ama mesaj o kadar önemli ki, okumazsak korkarım bir şeyler... başımız belaya girer. Yani bu şeyin ifade edilmesi lazım. Ve bu evin hanımı, eşeğin "zimbırtısı" hakkında bir şeyler anlamış ve bunu açıklamak istiyor. Daha fazla laf etmeden başlıyorum.

Bir halayık (hizmetçi) bir eşeğin altına yattı / Şehvetin bolluğundan ve derdin fazlalığından.

Yani çok şehvetli bir hizmetçi vardı ve o, işte, bir eşekle...

O erkek eşeği kendisiyle düzüşmeye alıştırmıştı / Eşek insani cimanın (cinsel ilişkinin) yolunu öğrenmişti.

Diyor ki eşek de ne yapacağını iyi biliyordu. Yani tıpkı bir insan gibi yapıyordu. Akıllanmıştı. Bu hizmetçi onunla bunu o kadar çok yapmıştı ki, eşek ne zaman bir insan görse, sanıyordu ki... sanıyordu ki mesela o onun hanımı, öyle düşünüyordu.

O hilebazın bir kabağı vardı / Ölçü olsun diye [eşeğin] aletine takardı.

O kocakarı kabağı eşeğin penisinin üzerine koyardı / Böylece itiş sırasında penisin yarısı girerdi.

Şimdi, bunlar, siz, eski Farsça kelimeler, şimdi o edebiyat alimleri, ben bunları okuyunca diyorlar ki: "Aman, okuma!" Ama anlamıyorsunuz, herkesin anladığını sanmayın. Bu kelimeleri falan anlamıyorlar. Diyor ki bu hizmetçi ilginç bir şey yapardı, Bay Eşek'in "zimbirtısına" bir... takardı ve bu zimbirtının boyutunu hesaplamıştı. Dikkat edin, konu bundan çok daha derin. Bu, dinlerken utandığınız ilk katman. İkinci katman dünyadaki tüm piçleri tamamen sorgular. Yani, pardon, üçüncü katman yapıyı tamamen paramparça eder. Dikkat edin. Ve bu kabağı öyle bir ölçmüştü ki, bu hizmetçi bu eşekle bir şey yaparken, bir ölçü belirlemişti, görüyorsunuz, "böylece aletin yarısı girerdi." Çok açık. Yani bu olayın birazı gerçekleşsin, tamamı değil.

Eğer eşeğin tüm o şeyi onun içine girseydi / O rahim, o bağırsaklar harap olurdu.

Diyor ki eğer bu olayın tamamı gerçekleşseydi, bu bağırsaklar ve... öldü. Bağırsaklar gözlerinden fırlardı. Şimdi hikayeyi nereye götürdüğüne bakın. Mevlana'nın yorumunu istiyorsun, dinlemek zorundasın koçum. Evet. Bu konu çok derin bir konu.

Eşek zayıfladı ve hanımı / Çaresiz kaldı, 'Bu eşek neden kıl gibi oldu?'

Diyor ki bu eşekle bu işleri yapan hizmetçi... evin hanımı baktı ve gördü ki eşek zayıflamış ve merak ediyordu, bu eşek neden gitgide zayıflıyor? Günden güne eriyor.

Eşeği nalbanta gösterdi, 'Bu nedir? / İleti nedir ki sonucu zayıflıktır?'

O nalle bantlar, yani o ahırın sahibine, işin sahibine, eşeğin sahibine dedi ki: "Beyefendi bir gelir misiniz, bu... eşek... bizim eşek neden durup dururken gitgide zayıflıyor?"

Onda hiçbir sebep görünmedi / Kimse onun sırrına vakıf olmadı.

Diyor ki ne kadar aradılsa da ne olduğunu, konunun ne olduğunu çözemediler. Zavallı eşek her gün bunu üç, dört kere yapıyordu, zayıflıyordu, zavallı şey ölüyordu.

Kadın ciddiyetle teftişe (araştırmaya) düştü / Teftiş için sürekli hazır hale geldi.

Diyor ki kadın dedi ki, "Madem böyle, ben bunu anlamak istiyorum." Teftiş, bulup çıkarmak demek. Dedi ki, "Şimdi gidip kitap okuyacağım, 'Restart zaten anlamıyorum, şimdi anlamadım falan." Ama gidip kitap okuyacağım, biraz Kuran okuyacağım, bunları okuyacağım, sonunda bir şeyler anlatacağım. Ve imanı, on yedinci ve üçüncü dini anlayacağım.

Bundan sonra yavaş yavaş açıklayacağım ki bilirsiniz... Mevlana'nın beyitlerinde artık öyle değil. Şiiri bitirdiğinde, dört satırda adamın vücuduna zorla sokar ki anlasın, eğer anlamıyorsa. Biri Mevlana okursa, son üç dört beyitte ne olduğunu açıkça anlatır. Diyor ki evin hanımı dedi ki, "Hiç sorun değil, gidip kitapları ve bu şeyleri okuyacağım, risaleleri falan okuyacağım ve sonunda anlayacağım."

Diyor ki: "Teftişte..." Yani meselenin ne olduğunu görmek için yola koyuldu. "Ciddiyetle teftişe düştü." Yani "Restart"ın kim olduğunu görmek için sıkı bir şekilde yola koyuldu. "Teftiş için sürekli hazır hale geldi." Araştırmak için yeteneği de vardı.

Ciddiyet gerekir ki...

Şimdi burada, bu teftişin Hosseini'nin dediği şey olmadığını ve Hosseini'nin dediğinden başka bir şey olmadığını düşünmeyiniz diye, Mevlana bir iki beyitte açıklık getiriyor. Diyor ki:

*Ciddiyet gerekir ki, onu bir kulun canı alıp götürsün / Çünkü ciddiyet, arayan,
bulanın ta kendisiydi.*

Diyor ki, "Efendim, bunu unutmayın, bu 'ciddiyet' açıklıyor..." araya bir söz sokuyor, ortada parantez içi bir ifade. Diyor ki, "Unutmayın ki bu ciddiyet, ruhu olanın, ruhu elinde olanın elinde olmalıdır." Yani, yavaş yavaş **İnsan-ı Kâmil**'den bahsetmeye başlıyor.

*Kapıdaki bir çatlaktan, o yaşlı hali gördü / O nergis-köpeği erkek eşeğin altında
yatarken.*

Diyor ki o gözetlerken, şimdi bu teftiş bir nevi gözetlemeye dönüşüyor. Bu ne demek? Yani aniden sen bir Şeriat ehlinin, Şeriatı anlıyorsun, Tarikatı gözetliyorsun. Bu ne demek?

Bu, Hızır ve Musa hikayesiyle aynı şeydir ki söyledim; dünyadaki hiçbir Sünni veya Şii din adamı, hiçbiri, hiçbiri, Hosseini Ye cevap veremez. Musa tarikat işlerini gözetlemeye geldi. Mesela, "İki denizin birleştiği yer"e (Mecma'ul Bahreyn) gider. Bu hanımefendi, evin hanımı Tarikatı gözetledi. Burada bunu söylüyor. Diyor ki Tarikat ehlinin, tasavvuf ve mistisizm ehlinin ne dediğini, bir Sufi'nin ne anlama geldiğini, İnsan-ı Kâmil'in ne olduğunu görmek için gözetlerken, aniden baktı ve gördü ki, aman Allah'ım! Eşek ve hanımefendi, yani o hizmetçi, ne işler çeviriyorlar! Amanın!

Kapı çatlağından o hali gördü / O yaşlı kocakarı buna çok şaşırdı.

Sonra şaşırdı. Dedi ki: "Aman Allah'ım! Bu kocakarı, bu hizmetçi kendi kendine... ve ne düzenek! Ne hal! Şimdiye kadar bunu keşfedemediğimiz için ne kadar aptalmışız! Bunun Sufizm olduğunu anladık! Demek mesele buymuş."

*Eşek o hizmetçiyi öyle bir şeye şeye yapıyordu ki / Erkeklerin kadınlarla olan adeti
ve tarzı gibi.*

Güzelce, güzelce açıklıyor. Ben açıklamıyorum.

*Haset etti ve dedi ki: 'Bu nasıl mümkün olur? / O zaman ben daha haklıyım, çünkü
eşek benim malımdır.'*

Evin hanımı dedi ki: "Öff! Eşek benim! Biz risaleler yayınladık koçum! Biz risaleler yayınladık! Bu gelmiş kendi kendine Sufi-mufi işleri yapıyor, bana Hâtef Esfahani yayınlıyor, Hafız okuyor! Hükümetler bizi kabul etti! Kitaplar bastık! Gittik okuduk, çok çalıştık! Bu eşek benim! Bu eşek benim malım! Eşek benim mülküm!"

Eşek terbiyeli ve öğrenmiş olmuştu / Evi boş ve lambayı yanık buldu.

Pekala, eşek de gördü, meselenin ne olduğunu anladı ve eh, yolu buldu.

Örtbas etmek için şu sözleri söylüyordu / 'Ey hizmetçi! Ben geldim, kapıyı aç!'

Diyor ki kendi kendine böyle konuşuyordu, dedi ki: "Hanım! Matmazel! Hizmetçi! Kapıyı aç!"

Sustu ve hizmetçiye söylemedi / Kendi tamahı (açgözlülüğü) uğruna sırrı sakladı.

Diyor ki yüreğinde sessizce söylüyordu, hizmetçiye söylemeye yüzü yoktu. Açgözlülük uğruna sırrı sakladı. Diyor ki çünkü kendisi de bu eşeğe tamah etmişti...

Derken hizmetçi fesat aletlerinin hepsini / Sakladı ve gidip kapıyı açtı.

Diyor ki hizmetçi de çabucak fesat aletlerini falan sakladı ve gidip kapıyı açtı. Ekşi bir surat takındı, gözleri yaş dolu, dudakları dolgun ve oluşturulmuş, yani...

Elinde gümüşten yumuşak bir süpürgeyle / 'Koku yüzünden evi süpürüyordum.'

Kısacası, bir süpürge kaptı ve dedi ki, mesela, "Sanki süpürüyorum, evi süpürüyorum."

Süpürgeyle kapıyı açtığı anda / Evin hanımı kısık sesle mutlu bir şekilde dedi ki: 'Ey usta!'

Evin hanımının bunu söylemeye yüzü yoktu ama içinden, kısık sesle söyledi.

Ekşi bir surat ve elde süpürge / Nedir bu? O eşek yeminden boşanmış. Evet, yarıda kalmış ve kızgın, seğiren bir penisle / Seni beklemekten iki gözü kapıda.

Evin hanımı baktı ve dedi ki: "Hadi oradan, sensin o! Eşek sensin! Her şeyi anladım! O şimdi seni bekliyor, o yüzden sana bakıyor." Bunu kısık sesle söyledi. Hizmetçiden sakladı.

O anda, o azizi masumlar gibi tuttu / Ondan sonra ona dedi ki: 'Çadorunu giy / Falan eve git ve benden bir mesaj ilet.'

Sonra hizmetçiye dedi ki: "Bak, çadorunu giy ve falan yere git... O kadının olduğu o evin kapısına git..." Onu başından savmak için sahte açıklamalar yaptı, böylece kadın, hizmetçi gidecekti.

Maksat olanın özünü al / O inatçı kocakarı onu yola koyduğunda.

İnatçıydı.

Şehvet sarhoşluğundan neşeli / Kapıyı kapattı ve o anda diyordu ki:

Dedi ki: "Bak, hikayenin özünü al. O hanımın veya o beyefendinin peşinden git, onlara falan yer falan de." O gitti ve şehvetten o kadar sarhoştı ki, mutlu falandı, çabucak kapıyı kapattı ve o anda kendi kendine dedi ki:

Halvet (yalnızlık) buldum, şükürle bağıracağım / Dünyanın dört-atlısından ve iki-altısından kurtuldum.

Hanım dedi ki: "Şükürler olsun gitti ve bu ne kadar iyi! Allah'a şükretmeliyim! İyi anladım!"

Mevlana'nın Müdahalesi: Şehvet ve Yanılsama

Şimdi Mevlana burada konuyu yavaşça açıyor. Yani bir parantez içi ifadeye giriyor, dört satır, beş satır, açıklamak için, birdenbire bunun bir porno filmi olduğunu düşünmeyin diye. Vallahi, birinci seviyedeki biri bunun porno filmi olduğunu söyler, izlemezler. Bazı insanlar başını okuyunca der ki: "Gerisini okuma! Abi boşver! Dinlememek daha iyi!" Anlaşılsın diye konuyu biraz açıyor.

Şehvetin meyli gönlü sağır ve kör eder / Öyle ki eşeği Yusuf gibi, ateşi nur gibi gösterir.

Diyor ki şehvet arttığında, artık bunun bir eşek mi yoksa Yusuf Peygamber mi olduğu gerçekten fark etmez. O Yusuf ki, Yusuf güzelliğin, çekiciliğin ve fiziğin sembolüdür... Arnold'un vücut geliştirmesi ve varsayalım ki mesela yüzünü güzelleştirmiş, mesela Sylvester Stallone ile Arnold arası bir fizik, diyelim ki kim gibi yakışıklı bir adam? Elvis Presley ile Alain Delon'u karıştır, bir şey çıkar. İşte o Yusuf.

Diyor ki şehvet arttığında kalbi kör ve sağır eder ve şehvetli olan kişi eşekle Yusuf Peygamber arasındaki farkı anlamaz. Neden? Çünkü o "şey" onlar için önemlidir. Eğer anlamadıysan, o zimbirtının sahibi. Yani o zimbirtının sahibi için, artık Yusuf'un kim olduğunu anlamazsın. Ve onlar "ateşi nur (ışık) olarak görürler." Bir mısradaki nasıl yorumluyor, bak nasıl yorumluyor! Diyor ki: "Öyle ki eşeği Yusuf gibi, ateşi nur gibi gösterir." Nar ateş demektir, nur ışık demektir. Diyor ki bu pislik şehvet tarafından o kadar tüketilmiştir ki, eşeği Yusuf gibi ve ateşi, ilahi nur olduğunu sanır.

Ateşle sarhoş olmuş ve ateş arayan nicesi vardır ki / Kendilerini mutlak nur sanmışlardır.

Diyor ki ve o kadar çok risale ve şey okumuş ki, vallahi, adam gerçekten kendisinin mutlak nur olduğunu sanıyor. Kendisini de nur sanıyor. Bu ateşten, bu ateşle sarhoş olmuş. Bu ateşe o kadar aşık olmuş ki, onu nur olarak görüyor.

Meğerki bir Allah kulu veya Hakk'ın cezbesi (çekimi) / Onu O'nun yoluna getirsin, sayfayı çevirsin.

Diyor ki, meğerki bu eşek... meğerki... burada onun için dua ediyor. Diyor ki meğer ki Allah onun "Restart" programını dinlemesini istersin ve aniden sayfa dönsün de bir **İnsan-ı Kâmil**'in onu kurtarabileceğini bilsin. Yani, sadece bir İnsan-ı Kâmil onu kurtarabilir, yoksa bu şehvetli kişi "Ben oruç tuttum, namaz kıldım, her Pazar kiliseye gidiyorum, yanımdaki bu göt kiliseye gelmiyor" meselesi yüzünden kibir ve şehvetle o kadar sarhoş olmuştur ki onun için hiçbir şey yapılamaz. Sadece İnsan-ı Kâmil... bu sayfayı çevirebilecek kişiye atıfta bulunuyor. Tabii ki,

başka bir beyitte Mevlana diyor ki: *"Nefsi, Pir'in gölgesinden başka hiçbir şey öldürmez / O nefis katilinin eteğine sıkıca yapış."* Diyor ki sadece bir kişinin nefsi... o... o Pir, o İnsan-ı Kâmil onu öldürebilir.

Çirkini güzel göstermek marifet değildir / Mademki şehvet yolun güneşinden daha iyidir.

Yolun güneşi.

Yüz binlerce iyi ismi utanca boğmuştur / Yüz binlerce zeki kişiyi sersem etmiştir.

Diyor ki bu kişi hangi yolda olduğunu, Tarikatın ne olduğunu bilmiyor. Diyor ki bu, pek çok adı sanı iyi bilinen insanı pislğe bulaştırdı, yüz binlerce iyi tanınan insanı utanca boğdu. Ve eğer biri bu yolda İnsan-ı Kâmil'in emri olmadan hareket ederse, bilmez ki binlerce... yüz binlerce insan burada Sadi'nin Abid Barsisa Sı gibi oldu, ağızlarına sıcılr (servis edildi). Tevrat'taki Beor oğlu Balaam gibi oldular, ağızlarına sıcılr. Sersemleyen yüz binlerce zeki kişi de vardı.

Mademki eşeği Mısırlı Yusuf gibi gösterdi / Bir Yusuf'u, o Yahudiyi nasıl gösterecek? Senin için, onun büyüü gübresi bal yaptı / Savaş zamanında bizzat şehre ne yapacak? Şehvet yemekten gelir, öyleyse az ye / Veya evlen, kötülükten kaç.

Diyor ki şehvet... bu aynı zamanda psikolojik ve bilimsel bir nokta. İlk katmanda dinleyici bundan ne anlar? Şehvetin yemekten geldiğini söyler. Eğer yemeğini azaltırsan şehvetin azalır der. Eh, bu aynı zamanda tıp bilimidir. Ama gerçekte diyor ki, eğer şehvetliyken, eğer bunları arzuluyorsan koçum, gitmen ve evlenmen lazım. Yani o İnsan-ı Kâmil'in nikahına girmelisin eşek herif! Yani sevgilinin peşinden gitmelisin, sevgilinin peşinden köpek gibi koşmalısın. Ve insanlara teoriler veren Bay Din Adamı, git!

Öyleyse evlilik 'La havle vela' gibi geldi / Ta ki iblis seni belaya atmasın.

"Lâ havle ve lâ kuvvete illâ billâhil aliyyil azîm" (Güç ve kuvvet, ancak Yüce ve Büyük olan Allah'tır). Bu çok güzel... herkes... sadece bunun manasını anlarsanız, her şeyi anladınız demektir. Diyor ki: "Öyleyse evlilik 'La havle vela' gibi geldi." "La ilahe illallah" gibi. Yani "İllallah"ın ötesine geçmelisin. Onunla evlenmelisin. Evliliği açıklıyor. "Ta ki iblis, nefsinin iblisi seni belaya atmasın."

Mademki yemeğe tamahın var, çabuk bir eş bul / Yoksa kedi gelip kuyruk yağın kapar.

Sıçrayan bir eşeğin üzerindeki taş yükü / Çabuk yerleştir, o yere atmadan önce.

Diyor ki, "Bak, bu tekme atan eşek, üzerine koyduğun bu yük, eğer camdansa falan, çabuk kendin indir. Eşeğin onu fırlatmasını, yani yere atmasını bekleme."

Ateşin etkisini, zıddı olan soğuğu bilmez misin? / Böyle bir bilgiyle ateşin etrafında dolaşma.

Şimdi konuyu açıyor. Diyor ki: "Hey hiçbir şey görmemiş eşek herif, hizmetçiyi çabucak gönderdin! Bilgi... böyle bilgi arama, bu ateşin etrafında! Tarikata girme!"

Eğer çömlek ve ateş ilmine sahip değilsen / Kıvılcımlardan ne çömlek kalır ne de cübbem. Nalbantlık ilmini bilmediğinde / Oradan geçerken sakalın ve saçın yanar.

Doğrudan işaret ediyor. Diyor ki, "Bak," ve bıyık demiyor. Neden biliyor musun? Çünkü Sünnilerde bıyık yok ve Şiilerde mesela var. Şimdi biri kısa ve kesilmiş falan. Hem Sünnilerin hem de Şiilerin uzun olması gerektiğine inandığı "sakal" kelimesini kullanıyor. Diyor ki eğer tarikatta o ustaya gitmezsen ve bir usta görmezsen, o zaman sakalın... sakalın yanar, Bay Din Adamı! Yani sakal takva statüsünü, zühdü ve Müslüman zahidi temsil eder, sakalın yanar! Nalbantlığı bilmiyorsun, burnunu sokma!

Kapıyı kapattı ve...

Buradan hikayeye giriyor. Diyor ki: "Kapıyı kapattı ve eşeği çekti." Efendim, eşeğin sırtına bir şaplak attı... kadın, hanım, onu çekti, neşeyle.

Kaçınılmaz olarak, cezayı çekti.

Bir şeyler anladığına çok seviniyordu. Ey Kuran okuyucusu! Mistikler ona hep diyordu ki: "Efendim, izinsiz Kuran okuma!" Seni kibirli yapar! Şeytan kibrinden dolayı cennetten kovuldu. Kibirden başka günahı yoktu.

*Onu sürükleyerek evin ortasına getirdi / O erkek eşek-aygırın altına yattı.
Hizmetçinin kullandığını gördüğü o aynı sehpanın üzerine / Ta ki o da şehvetli
amacına ulaşabilsin.*

Duydunuz. O... sehpayı (kürsüyü) kast ediyor. Şiirde, senaryoda ilahidir. Kürsü, sana verdikleri makam demektir. Ayetullahlık, ruhban sınıfında birine verdikleri herhangi bir makam, onlara bir kürsü verirler. Diyor ki bu hizmetçinin kürsüsünü gördün mü? Hizmetçinin bir kürsüsü olduğu kavramını gösteriyor. Yani hizmetçinin bir rütbe kavramı var. Diyor ki o kürsü... hizmetçilerin kürsüsü. Şimdi burada şu anlama geliyor... birinci seviyede, üçüncü seviyede, kürsü zühd makamı demektir. Birinci seviyede sadece dört ayaklı bir taburedir. Diyor ki o kürsünün üzerine... kürsüyü de gördü. Şükürler olsun dedi ve şimdi falan filan... sonra kendine lanet etti. Diyor ki:

Bacaklarını kaldırdı ve eşek içine daldı / Eşeğin o şeysinden bir ateş onda tutuştu.

Diyor ki eşek geldi ve olmaması gereken şey oldu.

Eşek...

Burada çok güzel gözlemliyor. Yani tüm bu lafların ortasında, onların anasına babasına sövmüş, sonra bak sıfatı ve ismi ve tamlamayı nasıl karıştırıyor. Bak. Diyor ki:

O "terbiyeli" eşek evin hanımına bastırdı...

Yani eşeğin gerçekten bir niyeti yoktu. Diyor ki, "Efendim, terbiyeli eşek," yani zeki. Terbiyeli. Küfürlerin ortasında, araya edep getiriyor.

O terbiyeli eşek evin hanımına bastırdı / Ta ki falan yere kadar...

Ki bunu söyleyemem, çok kötü.

...ta ki falan yere kadar, o anda hanım öldü.

Diyor ki mümkün olduğu kadar, bu terbiyeli eşek, risale arayan, risale yayınlayan bu kişiyle bunu yaptı. Zihinsel bir perspektif ten, düşüncesinden bunu sonuna kadar yaptı diyor. Ve hanım... öldü.

Falanın, o filanın yarasıyla yırtıldı... / Bağırsaklar birbirine dolandı.

Bağırsaklar ve mide ve işkembe ve her şey birbirine karıştı.

Sesini çıkarmadı, o anda kadın ruhunu teslim etti / Kürsü bir tarafa düştü, kadın bir tarafa.

Yani ne kadar önemli olduğunu anlıyorsunuz, kürsü rütbe demektir. Diyor ki o anda kadın ruhunu teslim etti. "Kürsü bir tarafta, kadın bir tarafta." Yani rütbe ve kürsü ve zahitlik bir yana gitti, kendisi başka bir yana.

Evin avlusu kanla doldu, kadın devrildi / Kocasını, canını kaybetti, hiç... yüz güzellikle kötü bir ölüm...

Aman Allah'ım! Mevlana şimdi gelse, vallahi sana kocaman bir öpücük verirdi! Diyelim ki biz de gey'iz! Geri kalanımız... bunu sadece öpmelisin! Sadece! Başka bir şey değil!

Yüz güzellikle kötü bir ölüm.

Diyor ki, bildiğini sanan, Şeriatın içinde Tarikatı anlamak isteyen, Sufizmi anlamak isteyen bu kişinin ölümü, "Yüz güzellikle kötü bir ölüm." Yani pislik gibi, pisliğin dibi!

Yüz güzellikle kötü bir ölüm, ey baba / Eşek sikinden bir şehit hiç gördün mü?

(Farsça aslı: Şehid-i kîr-i har)

Diyor ki adam eşek sikinin şehididir. Sonra diyor ki o Allah yolunda şehittir. Bu diyor ki kadın öldü ama o eşek sikinin şehidiydi. Şimdiye kadar bir şey anladığını sanıyordu. Bu "şeyin

şehidi..." çok önemli bir cümle. Bu beyti gerçekten bütün devlet dairelerinin tepesine asmalıyız. Gerçekten asmalıyız. Diyor ki: "Hey, hiç böyle bir şehit gördün mü koçum?"

Bil ki falanın azabında, bu korkusuz nefis / Bir erkek eşektir...

Şimdi diyor ki... Şimdi açıklıyor. Diyor ki: "Canım benim, dinle! Şimdi biliyorum ki bu ego (nefis) bir erkek eşektir. Ruhunu böyle bir rezillikte kurban etme." Bu bir rezilliktir, ruhunu alır.

Eğer nefis yolunda, benlikte ölürsen / Gerçekte bil ki sen o kadın gibisin.

Eğer benmerkezcilikte ölürsen, Allah yolunda şehit değilsin!

O, nefsimize bir eşek sureti verdi / Çünkü O, suretleri huyu (karakteri) uyarınca yaratır. Bu, Kıyamet Günü sırrın tecellisiydi / Allah aşkına, Allah aşkına, eşek gibi olan bedenden kaç.

Şehvetten uygun boyutta bir lokma yemedi, Allah...

Şimdi Mevlana üzüyor. Mevlana ağlıyor. Diyor ki onun bu lokması... evet, devam edemem. Çok kaldı. Bir buçuk sayfa daha kaldı. Saat on bir elli dört. Yapabildiğim kadar gideceğim, son saniyelere kadar.

Evet, evet. "Uygun boyutta bir lokma yemedi." Diyor ki sorunu neydi biliyor musun? Sorunu şuydu; Şeriat'ta Tarikat işlerine burnunu sokma dediklerinde, eğer anlamıyorsan efendim karışma. Tüm dinlerin baş tacı... yani herkes, tüm dinler derken, çünkü mesela Hristiyanlar Muhammed'i kabul etmez ama Muhammed İsa'yı kabul eder. Muhammed Den itibaren baş tacı Bay Musa'dır ki Hızır ve Musa hikayesinde...

Diyor ki helva olduğu ve bu şeyler olduğu doğrudur ama uygun boyutta ye.

Cenab-ı Hak teraziye bir dil verdi / Bak, Kuran'da Rahman Suresini oku.

Şimdi,

O hizmetçi yürüyor ve diyordu ki: 'Ah! / Ustayı doğru yola soktun ey hanım!' Ustasız işi halletmek mi istiyorsun? / Aptalca canını kaybedeceksin.

Diyor ki bir usta olmadan, bir Pir olmadan, bir İnsan-ı Kâmil olmadan, büyük bir mistik olmadan yaparsan, bu... böyle olursun koçum!

Ey benden eksik bir bilgiyi çalan / Tuzağın halini sormak sana utanç mı geldi?

Sormaya korktum mu? Eh, sor! Utanma! Gel "Restart"ı izle, dinle, sor koçum! Sonra anlarsın. Beynini bu meseleye yapıştırmayı bırak.

Neyse, veda edeceğim çünkü bir buçuk sayfa daha kaldı. Sanırım otuz, altmış, yetmiş... otuz dakika daha kaldı ve bu hikayenin bitmemesi yazık.

Her neyse, o gün de söyledim. Hristiyan, Yahudi ve söyleyeyim, hangi dinden olursan ol, Ŗeriat alanında bu çok iyidir ve aslında harikadır. Çünkü gelir ve sana ne yapacağını açıklar... ve bilir ki bu birkaç yüz bin rahipten bir veya ikisi,  veya dördü o İnsan-ı Kâmil'in astlarıdır veya onu tanırlar. Bu yüzden her Ŗeyin ortasında, insanları götürülmeleri gereken yola gizlice yönlendirirler. Gelecek hafta buna daha tam cevap vereceğim.

Her neyse, herkesi seviyoruz. Burada insanlara İsa'yı görmeyi ve gidip elini pmeyi öğretmek istiyoruz, İsa'yı hayal etmeyi değil. Bu, sevdiğim sevgili dinleyici, senin için cevaptır. Çok teŖekkr ederim. PaylaŖın, tanıtın. İyi bir iŖ yapıyorsunuz. Bunları yapın. Vallahi... Telegram'da gizlice gönderin. Facebook'ta arkadaŖınıza gidin, sadece kopyalayın... sadece bir kopya. Nasıl yapılacağını bilmiyorsanız arkadaŖlarınıza sorun. abuk gönderin. 844-901-1203. Sorunuz varsa sleyin, kaydedilecek. Çünkü bu hafta olduğunu sanmıyorum, gelecek hafta baŖlamak istiyorum. Sorusu olan varsa daha net belirtmeli. HoŖa kalın.

